

לא מלשין

שנתיים לאחר מעצרו, זוכה השבוע

העיתונאי יגאל לביב

מכל ההאשמות נגדו

היה זה לפני שנתיים בדיוק, שבלשי המדור המרכזי פשטו על מישרי מערכת הארץ, עצרו את הכתב הכלכלי של ה- עיתון, יגאל לביב. ההאשמות נגדו: תיכף נגן פריצה למטרת גניבת מיסמכים וסחיי טה.

ביום השני השבוע, בהצטיי שעה קצרה, דחו השופטים העליונים יואל זוסמן, צבי ברנזון ומשה עציוני את כל ההאשמות, קבעו כי לביב זכאי. בכך הם אישרו את קביעתו הקודמת של השופט-המחוזי בני ימין כהן — קביעה עליה עירער בזמנו היועץ המשפטי לממשלה.

חומר מרשיע. היה זה כישלון מוחץ של מישטרת ישראל וגורמים מסויימים בצמרת המיסד הכלכלי, שניסו, כאשר הגישו את התביעה, למחוק את לביב. לביב, בגלויי הכלכליים, דרך לא אחת על יבולת השובות. אולם נראה שבאוגוסט 1972 שבר את קש הגמל: מישטרת ישראל ומישרד-הפנים טענו אז בפרהסייה כי נגד מאיר לנסקי, שהגיע אז ארצה, אין כל חומר מרשיע, ומשום כך יקבל אורחות ישראלית. לביב יצא לארצות-הברית, חזר משם עם חומר מרשיע מלוא חופניים, פירסמו בסידרת כתבות בהארץ, שלח העתקים לשרי-המישטרים, יעקב שמ" שון שפירא. השר הורה מייד לפרקליט המדינה, גבריאל בך, לצאת לארצות-הברית, להביא חומר נוסף.

סערה. היתה זו סטירת-לחי מישטרת ישראל, שנציגה הקבוע בארצות-הברית לא הצליח להמציא כל חומר נגד לנסקי. מייד אחריה, התעופפה סטירה שנייה: היה זה כאשר לביב פירסם בהארץ האש" מות חריפות נגד קצין-מישטרה בכיר,

עיתונאי לביב

מאמצים חסרי-תקדים

אחרון שלוש. לפי האשמות אלה, הוזייר שלוש את עוררהדין חיים בטוק מפני מלכודת שלביב ביקש לטמון לו. פרצה סערה ציבורית, ושרי-המישטרה נאלץ למנות ועדת-חקירה.

הוועדה קבעה כי אכן הוזייר שלוש את בטוק — אולם עשה זאת בתום-לב.

ראש השנה, נעצר לביב.

ללא תקדים. הוא הואשם בכך, כי

שלח שני פושעים מקצועיים לגנוב מיס" מכים משפטי, מביית פרטי. העד היחיד נגדו היה עודד סלפטר — מודיע של

שלוש.

הפושעים העידו שסלפטר שלח אותם לפריצה, וסלפטר העיד, כי עשה זאת לפי הזמנת לביב. תמורת עדותו, הבטיחה

המישטרה לסלפטר, בהסכמת היועץ ה- מישפטי, חסינות מעונש.

סלפטר היה נאמן לשולחיו, אולם הרר- שם שעה בביהמ"ש היה טראגי. הוא הוגדר

אמו של צעיר תל-אביבי בן 23 שנמצא

מת 21 יום אחרי שנעלם. זועקת ומאשימה:

ב"6 ביולי, בשש ושלשים אחרי- הצהריים, עזב בני דורון לוטן, את הבית. הוא השאיר פתק בו כתב שהוא נוסע לקיסריה. מאז נעלם. דורון שלי הוא בן 23. הגובה שלו: 190 ס"מ. שיערו:

בלונדי ארוך. פניתי למשטרה וביקשתי שיעזרו לי למצוא אותו. ענו לי שהם לא עוסקים בחיפושים אחרי מבוגרים. אני מבקשת שכל מי שראה את דורון שית- קשר אלי."

כאשר התפרסם בגליון העולם הזה ה- אחרון מכתב זה של תמרה לוטן, כבר נערכה הלוייתו של הצעיר בן ה"23, בנס של האדריכל אפרים לוטן ותמרה לוטן, שנפרדו לפני עשר שנים. הוא נמצא מת ביום ששי לפני שבועיים, בשלד בניו בתוכנית ל' בצפון תל-אביב, 21 יום אחרי שנשט את ביתו. לידו נמצאו שני בקבוקי

„זה לא התפקיד

של המישטרה!"

ד ורי הסתכל עלי או בעיניים גדולות ושתק, ואני כמעט בטוחה שהוא לא הת- אבד כמו שכותבים העיתונים. איך יתכן שהוא לא זכר שגם אני אמות אם הוא ימות, שזה יהיה גם סופי.

אבל אם באמת הוא עשה זאת, אז זה רק מפני שהיה אחרי ימים רבים של רעב, כשמוחו ודאי התערפל.

למחרת היעלמו, כאשר נודע לי ש- שלא הגיע לקיסריה, הלכתי למישט- רת. התיק שלו נמצא אצל פקד בשם

מחאבד דורון לוטן

שכתב היד נורמלי בהחלט. אחר-כך רצה להפגיש אותי עם עיתונאי. לא רציתי כי לא רציתי לדבר או על דורי, כשאמרתי לספרן שאני מודאגת הוא

„למיה לא

חיפשנו אותנו?"

דורון לוטן מוקדם דרגת קצונה בחייהתותחנים בן-אדם בודד

ספרן בתחנת המישטרה ברחוב הרכבת. אבל המודעה הראשונה על העלמו פורס- מה רק כעבור תשעה ימים.

הפקד ספרן קרא לי אחר-כך וביקש לראות את הפתק שהשאיר לי דורי. הוא רצה לראות אם כתבי-דורו יציב. בהתחלה הוא היה אדיב מאוד אלי ואפילו סיפר לי שדורי והבן שלו שירתו יחד באותה יחידה בתותחנים. הוא החזיר לי את הפתק ואמר

אמר לי: „גברת, זה לא התפקיד של המישטרה לחפש אחרי בחורים נעדרים בני 23. זה תפקידה של המשפחה. שבנך הגדול ילך לחפש אותו!"

אמרתי לו שבני הגדול עובד וגם אינו יודע היכן לחפש את דורי. אמרתי לפקד שהוא מדבר ככה משום שלא מדובר בבנו. הוא התפרץ כלפי וצעק: „שלא (המשך בעמוד 22)

עליון ויכה את לביב לא רק מאשמת הפי ריצה, אלא גם מהכחם של מודיע-בשכר: השופטים קבעו מפרישות, כי הקשרים בין לביב למסכהנסה היו בגדר חילופי-אינ- פורמציה, לא תמורת כסף — דבר שלביב טען כל הזמן.

כישיון. בפסק-דינו, זיכה השופט כהן את לביב, פסל את עדותו של סלפטר. יחד עם זאת, קבע השופט, כי לביב נהג שלא כהלכה, בתור עיתונאי, בהסכימו להיות מודיע-בשכר של מסכהנסה. התביעה סירבה להשלים עם כישלונה, עירערה. השבוע היתה לה הודמנות להצי- טער על עירעורה: שכן בית-המשפט ה-

עלידי רופא-נפש כחולה-הרוח ושקרן. יריבו של לביב, שראו לאן נושבת ה- רוח, נקטו בצעד חסר-תקדים: הם הא- שימו את לביב, כי היה מודיע-בשכר של מסכהנסה — פתחו שורה ארוכה של תיקי גישומים סודיים כדי לנסות לשכנע את השופט. היתה זו פעם ראשונה שמס- הכנסה הסכים לגלות זהותו של מודיע.